

ฐานเศรษฐกิจ

วันที่ 9-14 พฤษภาคม 2528 หน้า 7

อุตสาหกรรมขนาดย่อม:

การพัฒนาที่ถูกกลະเล่ย

อาทิตย์ วุฒิกะโร

มีเสียงบ่นอย่างน้อยเนื้อตำใจจากผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมขนาดย่อม ให้ได้ยินอยู่เนือง ๆ ว่า รัฐ
ไม่เคยช่วยเหลือและให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจังแก่
พวกเขาเลย ต้องดิ้นรนต่อสู้ช่วยตัวเองตลอดมา

เสียงบ่นดังกล่าวคงมีส่วนจริงอยู่ไม่น้อย

ย้อนกลับไปในปี 2503
รัฐได้จัดตั้งคณะกรรมการ
ส่งเสริมการลงทุนขึ้นมา
และได้ประกาศใช้พระราช
บัญญัติส่งเสริมการลงทุน
ทั้งนี้เพื่อระดมการลงทุนใน
ภาคอุตสาหกรรมตามนโยบาย
เร่งรัดพัฒนาอุตสาหกรรม
ในขณะนั้น สาระสำคัญของ
พระราชบัญญัติก็คือ การ
กำหนดหลักเกณฑ์สิทธิพิเศษ
ทางภาษีอากร และสิ่งจูงใจ
อื่น ๆ แก่กิจการที่คณะ
กรรมการพิจารณาอนุมัติให้
การส่งเสริม อันได้แก่อุต
สาหกรรมทดแทนการนำเข้า
ในช่วงแรก และอุตสาหกรรม
เพื่อการส่งออกในระยะต่อมา
จะโดยจงใจหรือไม่ก็
ตาม ผลจากนโยบายส่งเสริม
อุตสาหกรรมดังกล่าวได้ก่อ
ประโยชน์ให้กับอุตสาหกรรม
ขนาดกลางและขนาดใหญ่
เท่านั้น เพราะในอดีตที่ผ่าน
มากิจการอุตสาหกรรมซึ่งมี
ขนาดการลงทุนระดับ 2
ล้านบาทลงมา ยังไม่เคยได้
รับการส่งเสริมการลงทุน
จากรัฐเลย

แม้ในเรื่องอัตราภาษี
ศุลกากรของวัตถุดิบซึ่งนำ
เข้ามาผลิตเป็นสินค้าอุตสาหกรรม
สำเร็จรูปบางประเภท
เมื่อคิดภาษีรวมแล้วสูงกว่า
ภาษีนำเข้าของสินค้าสำเร็จ
รูปชนิดเดียวกันจากต่าง
ประเทศ ในขณะที่สินค้าอื่น ๆ
ของกิจการที่ได้รับการส่งเสริม
การลงทุน กลับได้รับการ
การคุ้มครองจากกำแพงภาษี
ทำให้อุตสาหกรรมเหล่านั้น
ไม่กระตือรือร้นที่จะปรับปรุง
ประสิทธิภาพการผลิต ท้าย
ที่สุดผู้บริโภคต้องรับภาระ
จ่ายอมซื้อสินค้าราคาแพง
ไม่เพียงเท่านั้น ในกรณี
ภาษีการค้า อุตสาหกรรม
ขนาดย่อมจะต้องเสียภาษีกร
ค้าในทุกช่วงของการผลิต
ซึ่งต่างกับอุตสาหกรรมขนาด
กลางหรือขนาดใหญ่ที่ไม่ต้อง
เสียเพราะกิจการขนาดใหญ่
จะรวมขั้นตอนการผลิตต่าง ๆ
เข้าด้วยกัน ความไม่เป็นธรรม
นี้สามารถแก้ไขได้ ถ้าระบบ
การเก็บภาษีของรัฐเปลี่ยน
มาเป็นระบบการเก็บภาษี
จากมูลค่าเพิ่ม

ในส่วนของการตรวจ
อุตสาหกรรม ที่มีบทบาททั้ง
ในทางควบคุมและส่งเสริม
ภาคอุตสาหกรรม บทบาท
ในด้านการควบคุมตามกฎหมาย
และระเบียบต่าง ๆ มี
จุดประสงค์เพื่อสร้างและ
ดูแลผลประโยชน์ของสังคม
การปฏิบัติงานจะมีผลในทาง
ลบต่อผู้ประกอบการบ้างก็
ไม่น่าจะมีปัญหา ถ้าการ
ปฏิบัตินั้นกระทำด้วยความ
มีคุณธรรมและเพื่อประโยชน์
ต่อส่วนรวม แต่จะเกิดปัญหา
แก่ผู้ประกอบการก็ต่อเมื่อ
การปฏิบัติตามกฎหมายนั้น
แฝงไว้ด้วยการแสวงหา
ประโยชน์ส่วนตัว และผู้

ประกอบการอุตสาหกรรม
ที่จะได้รับความเดือดร้อน
มากกว่า ก็น่าจะได้แก่ผู้
ประกอบการอุตสาหกรรม
ขนาดย่อม ซึ่งไม่มีเส้นสาย
สำหรับความช่วยเหลือ
ของรัฐก็ได้ดำเนินไปในรูป
ของความช่วยเหลือทางด้าน
เทคนิค วิชาการ แต่ก็ยังขาด
เอกภาพ ขาดการประสานงาน
และการติดต่อผลอย่างใกล้ชิด
ระเบียบกฎหมายเกณฑ์ของ
ทางการก็มีส่วนสร้างความ
ระอาแก่ผู้ประกอบการที่เข้า
มาติดต่อ
อย่างไรก็ตามพอที่จะ
พูดได้ว่า ความช่วยเหลือ
อ่านต่อหน้า 3

เล่าสู่กันฟัง

ต่อจากหน้า 1

เพียงเล็กน้อย ก็นำผลผลิตขั้นสุดท้ายออกขายได้เมื่อมีนโยบายที่จะปรับปรุงราคาผลผลิต จะทำได้อย่างไรในเมื่อยังต้องอาศัยวัตถุดิบถึงสำเร็จรูปจากต่างประเทศ หากจะพยายามใช้วัตถุดิบในประเทศ คุณภาพของผลผลิตจะแข่งขันกับต่างประเทศได้หรือ

กระทรวงอุตสาหกรรมได้ริเริ่มโครงการอุตสาหกรรมผลิตเหล็กสมบูรณ์แบบ ซึ่งถือเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อผลิตเหล็กที่จะใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ ทั้งที่มีอยู่แล้วในประเทศ และที่จะพัฒนา ให้เกิดขึ้นตามมา เพื่อเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมไปในแนวทางที่ถูกต้อง และเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศด้วย

โครงการเหล็กสมบูรณ์แบบ เป็นโครงการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การลงทุนสูงมากก็เป็นธรรมดาที่มีทั้งคนเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย จำเป็นต้องสร้างความเข้าใจ และรับฟังเหตุผลซึ่งกันและกัน การตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ของโครงการจำเป็นต้องอยู่บนข้อมูลและตัวเลขที่ศึกษาแล้วสามารถชี้แจงได้ ถ้าหากมีการตัดสินใจบนรากฐานที่ถูกต้องแล้ว อาจไม่ถึงถึงร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ก็คงไม่ถึงกับประสพความล้มเหลวเสียทั้งหมด

ความสับสนต่าง ๆ ของโครงการ มีเกิดขึ้นเสมอเนื่องจากบริษัทต่างประเทศที่จะแสวงหาผลประโยชน์

ให้ค่าแนะนำในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะเทคโนโลยีที่จะเอื้ออำนวยประโยชน์ให้แก่เขาดังนั้น จึงต้องสามารถเปรียบเทียบและวิเคราะห์ข้อเสนอของเขาได้ ในขณะที่เดียวกันนโยบายของโครงการจะต้องแน่นอน หากเราจะเปลี่ยนแนวความคิดตามคำแนะนำของบริษัทต่างประเทศทุกครั้ง จะทำให้เกิดการสับสนแก่ผู้ปฏิบัติ และโครงการไม่สามารถดำเนินต่อไปได้

ความเชื่ออีกอย่างหนึ่งที่มีอยู่ คือ **เชื่อในความรู้ความสามารถของคนไทย** เรามีทรัพยากรบุคคลที่ดีไม่แพ้ประเทศอื่น ๆ แต่เราเอาเขามาใช้ประโยชน์จริงจังหรือไม่ เรามีอะไรกระตุ้นที่จะให้เขาคิดเขาทำหรือเปล่า คนที่มีความรู้ความสามารถจะไปเป็นลูกจ้างบริษัทฝรั่งหมด เงินเดือนดี เพราะทำกำไรให้เขาได้ แต่ความคิดอ่านก็ถูกจำกัดอยู่ด้วยค่าจ้างเงินเดือนนั้น จึงไม่มีเวลาที่จะคิดสร้างความเจริญโดยส่วนรวมให้กับประเทศ เพราะไม่มีทางเลือก หากเรามีอะไรให้เขาเลือกให้เขาคิด เขาท่านักบริหารหรือวิศวกรมือดีเหล่านี้ อาจจะเป็นผู้บริหารหรือเจ้าของกิจการ โรงงานต่อเรือขนาดใหญ่ ทำอาวุธ ทำเครื่องบินดี เครื่องจักร ฯลฯ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างดี

โครงการเหล็กสมบูรณ์แบบจะสำเร็จและเป็นผลขึ้นมาได้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย

ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน เพื่อบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของชาติต่อไป

เมื่อมีการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่หลาย ๆ อย่าง เพื่อให้เกิดขึ้นในประเทศแล้ว สิ่งที่จะล้มไม่ได้ คือ การพัฒนาบุคลากรในระดับความรู้ความสามารถต่าง ๆ เพื่อเข้าทำงานในโรงงานนั้น ๆ กระทรวงอุตสาหกรรมจึงมีนโยบายที่จะจัดตั้ง Training Centre for Process Industry ขึ้นในประเทศ เพื่อฝึกอบรม ด้านทฤษฎีเป็นภาษาไทยแก่พวก Skill, Maintenance Operator และ Supervisor จะทำให้ได้บุคลากรที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพดี กว่าที่จะส่งไปอบรมและฝึกหัดในต่างประเทศทั้งหมด ทั้งยังเป็นการประหยัดเงินตราต่างประเทศได้เป็นจำนวนมากด้วย

ถกคิดและทำในสิ่งใหญ่ ๆ ก็เป็นธรรมดาที่จะต้องมีการอุปสรรคบ้าง แต่เชื่อว่า ทุกคนอยากเห็นความเจริญก้าวหน้าในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ คนใดคนหนึ่งหรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งคงทำให้สำเร็จลุกลงไปทั้งหมดไม่ได้ ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจ มีความบริสุทธิ์ใจที่จะเห็นสิ่งใหม่ๆ เกิดขึ้นในประเทศ เราได้สูญเสียโอกาสมาแล้ว หากเราได้ช่วยกันทำงานอย่างจริงจังและจริงจัง ความสำเร็จคงไม่ไกลเกินไปนัก